

บริษัทฯ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เกรียงไกร เจริญชนาวัฒน์. (2547). หลักกฎหมายว่าด้วยสิทธิเสรีภาพ. กรุงเทพฯ: วิญญาณ.
- เขมจุทา สุวรรณจินดา. (2540). กระบวนการยุติธรรมทางอาญา กับการคุ้มครองสิทธิเด็กผู้เสียหายในคดีความผิดทางเพศ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เข็มชัย ชุติวงศ์. (2551). คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: นิติบรรณาการ.
- คอมิท ณ นคร. (2520). “อัยการกับการสอบสวนคดีอาญา.” วารสารนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 9(2).
- _____. (2549). กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพฯ: วิญญาณ.
- _____. (2555). กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: วิญญาณ.
- คง ภาฯชย. (2551). กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: วิญญาณ.
- จังหวัดสุโขทัย. (ม.ป.ป.). คิลาการิก. สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2556, จาก http://www.sukhothai.go.th/history/hist_08.htm
- จรินติ หวานนท์. (2544). สิทธิทางวิธีพิจารณาความอาญาตามรัฐธรรมนูญ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิญญาณ.
- จรัญญา ดาวรุสุสร. (2554). การค้นตัวบุคคลในที่สาธารณะและที่รัฐฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิราพร ทิโน. (2547). การคุ้มครองสิทธิหญิงผู้เสียหายในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชนิดา เลิศสิทธิกุล. (2549). การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ในคดีอาญา โดยพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์: วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ปรับปรุง กฎหมายพยานหลักฐาน) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ:
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ ใจหาญ, ปกป่อง ศรีสนิท และจิตต์นภา ประชาศรี. (2553). การค้นตัวบุคคล: ศึกษาเบรียบทีบกับนานาประเทศ (รายงานผลการวิจัย). เสนอสำนักงานอัยการสูงสุด โดยสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.

- ชนบทเพพ เขียรประสิทธี. (2548). กฎหมายควบคุมการแสวงหาพยานหลักฐานด้วยวิธีการพิเศษ ใน
คดีอาญาซึ่งกระทบต่อเสรีภาพของบุคคล (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นำแท้ มีนุญสร้าง. (2550, มิถุนายน). “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์.” วารสารกฎหมายสูงทั่วธรรมชาติราช,
19(1).
- บุชานภวงศ์ ศิริอัสาสกุล. (2539). บทบาทของพยานผู้เชี่ยวชาญในคดีข่มขืนกระทำชำเรา (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจิด สิงคะเนติ. (2552). หลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: วิญญุชน.
- บุญศรี มีวงศ์อุ่น. (2549). หลักการใช้อำนาจขององค์กรที่ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
สิทธิ และเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.
- ประธาน วัฒนาภิชย์. (กันยายน-พฤษจิกายน 2520). “ระบบความยุติธรรมทางอาญา: แนวความคิด
เกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรมและกระบวนการนิติธรรม.” วารสารนิติศาสตร์, 9(2).
- ประนุด สุวรรณศร. (2511, มกราคม). “พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์.” บทบัญฑิตย์, 25(1).
- ประสิทธี ใจวิไลกุล. (2546). คำอธิบายประมาณกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุคคล. กรุงเทพฯ:
นิติธรรม.
- ปรางทอง เดชได. (2553). การตรวจสอบความจริงของการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- พรพิพัช ใจนุนนท์. (2547). นิติเวชศาสตร์การชันสูตรศพ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: วิญญุชน.
- _____. (2541, กันยายน). “บันทึกการอภิปรายทางวิชาการ DNA เครื่องจับเท็จและภาพ
เชิงช้อนเชื่อถือได้เพียงใด.” วารสารนิติศาสตร์, 28(3).
- ไฟจิตร สวัสดิสาร. (2547). การพิสูจน์ลายพิมพ์ดี เอ็น เอ ในศาลในคดีอาญา. ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
ภาควิชารัฐ. สืบค้น 23 ตุลาคม 2556, จาก
www.library.coj.go.th/indexreset.php?search=&&cbtype=&&page=11
- บุพารณ์ วงศ์วิกรานต์. (2547). การแสวงหาพยานหลักฐานจากร่างกายกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
(สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิชเช่น. กรุงเทพฯ.
- ลัดดาวัลย์ สีกาแก้ว. (2547, มีนาคม). “DNA และลายมือชื่อ: พยานจากนิติวิทยาศาสตร์.” วารสารที่ว่า
กฎหมายใหม่.

- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. (2538). สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ (ศึกษาฐานแบบจำกัด สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญให้ไว้อย่างเหมาะสม) (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: วิญญาณ.
- _____. (2543). สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิญญาณ.
- วิทูรย์ อิงประพันธ์. (2519). “การประเมินผลจากพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์.” บทบัญฑิตย์, 29(4).
- ศิรินทร์ อินทร์วิชช. (2548). การแสวงหาพยานหลักฐานจากตัวผู้ถูกกล่าวหา: ศึกษาการตรวจตัวและ การค้นตัวในการดำเนินคดีอาญา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิริพร โลหะปาน. (2555). ความผิดฐานชำนาญเด็กหญิง ศึกษากรณีการรับโภยตามกฎหมาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สราเวช เบญจกุล. (2550, กันยายน). “หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์กับกระบวนการยุติธรรม.”
การสารคดียุติธรรมปริทัศน์.
สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจนั่งหัวดเพชบูรณ์. สืบค้น 27 ตุลาคม 2556, จาก www.forensic.police.go.th/phetchabun.
- สุพจน์ ณ บางช้าง. (2548). กระบวนการบังคับใช้กฎหมายกับการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- สุรนาท วงศ์พรหมชัย. (2550). การตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์กับพยานหลักฐานในคดีอาญา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไสวณ รัตนาร. (2542). คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. กรุงเทพฯ: นิติบรรณาการ.
- หยุด แสงอุทัย. (2482). “บันทึกเรื่องคำพิพากษามูลน้ำใจกับฟ้องเคลือบคลุม.” บทบัญฑิตย์, 12.
- อุ่น รัฐอมฤต และคณะ. (2544). การอ้างคัดค้านความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ตามมาตรา 28. กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.
- เอกฤทธิ์ พิศนุภูมิ. (2555). การตรวจสอบของร่างกายกับหลักประกันการคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพของบุคคลในคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131/1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ភាសាតាំងប្រជុំ

Criminal Investigations (Bodily Samples) Act 1995.

Criminal Justice and Public Order Act 1994.

Criminal Procedure Code: StrafprozeBordnung, StPO.

Herbert Packer. (1968). *The Limit of The Criminal Sanction*. California: Stanford University Press.

Police and Criminal Evidence Act 1984.

Volker Krey. (2009). *German Criminal Procedure Law*. Stuttgart Germany: W. Kohlhammer.